

моли хората да я пуснат да преспи, защото беше я страх да остане вжн през нощта.

Тя дълго време обикаля, но не можа да намери от къде да влезе.

Тогава седна на един камък и почна да плаче.

От страх и залисия тя беше си изгубила торбичката и камшичето, и като видя, че ги няма, още повече се разплака.

Едно теленце мина от там, спре се и почна да я гледа.

— Мило малко теленце, кажи ми откъде се влиза в чифлика, — попита жално момичето.

Теленцето вирна опашка, подскочи и побегна.

Но ето в тъмнината се показва едно хубаво бяло конче. То влечеше оглавника си и цвилеше.

— Мило конче, кажи ми от къде се влиза в чифлика, — попита го през сълзи Маргаритка.

Кончето се спре, наведе глава до бедното дете и като че му каза нещо.

Момичето хвана кончето за оглавника и то тржгна полека напреде. Маргаритка тржгна с него.

Дълго време кончето вървя и води малката Маргаритка. Най-после спря пред една врата. Там стоеше кучето. Маргаритка се зарадва много, като видя, че то варди малка торбичка и камшичето. Кончето изцвили няколко пъти. Тогава от чифлика дойде един стар човек и от-

